

[Niels Frederiksen.]

og kun forlanger, at dette skal tillades, saa at man ikke fraviger den Opfattelse, vi har kæmpet for gennem en Menneskealder.

Det er ogsaa urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at den siddende Regering ikke vil gaa med til, at der bevilges Penge til Jordopkøb, medmindre den opkøbte Jord anvendes til det saakaldte Statsfæste. Der forligger nemlig fra Regeringen og Regeringspartierne et Tilbud om, at den offentlige Jord kan udstykkes efter frit Valg, enten mod at man forrenter Jordværdien, eller mod at man som Købesum giver den Sum, Regeringen har erhvervet Jorden for. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem i dette som i andre vigtige politiske Spørgsmaal skulde prøve paa at finde sin rette Plads som Oppositionsfører i en vanskelig Tid, prøve paa at indordne sig under Samarbejdets Vilkaar, thi det er Samling, der tiltrænges.

Den politiske Debat, der her har været ført, har i hvert Fald vist Vælgerne een Ting, den nemlig, at Truselen om, at der skal komme en ny Finansminister til Afløsning af den nuværende højtærede Finansminister, ikke er særlig farefuld eller overhængende. Debatten maa vise enhver opmærksom Vælger, at det er meget vanskeligt at skabe et regeringsdygtigt Flertal her i Folketinget af de to Oppositionspartier, der kun er enige om en eneste Ting, nemlig Nedsættelse af Ejendomsskatterne til $\frac{1}{3}$ af deres nuværende Beløb. Alt andet er Oppositionspartierne uenige om; de er end- og uenige om, hvordan de Erstatningsbeløb skal tilvejebringes, som bliver nødvendige i den offentlige Økonomi, hvis Ejendomsskatternes Nedsættelse til $\frac{1}{3}$ skal gennemføres — de er i det hele taget ganske uenige om den økonomiske Politik, der skal føres i Landet.

Det forekommer mig derfor, at den høje Regering med en vis Ro kan sidde og høre paa de Angreb, der rettes imod den, i Forvisningen om, at selv om den ikke er fuldkommen og kan regere paa den absolut bedste Maade, har den dog bedre Betingelser for at regere under vort Lands nuværende farlige Forhold, end det er tænkeligt at en anden Regering kan gøre det.

Statsministeren (Stauning): Da Ordførerne paa ny har haft Ordet for en Række Udtalelser, skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremført.

Vi har jo i Aften haft Lejlighed til at høre et og andet om England. Ogsaa det

ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal interesserer sig jo stærkt for vort Forhold til og vor Forbindelse med England og anførte, at Danmark havde en vis Konkurrence fra de engelske Dominions og Argentinas Side. I den Anledning er jeg kommet til at tænke paa det interessante, at et konservativt engelsk Blad for nogle faa Dage siden bragte en Artikel, som viser os, at Danmark dog synes at staa England nærmere end Argentina, og som ogsaa viser, at selv dette konservative Blad har en vis Forstaaelse af den politiske Stilling, der indtages fra dansk Side.

Det er det konservative Blad „Observer“, som den 20. Marts — jeg tillader mig at citere nogle faa Linier — skriver:

„Hvis den irske Fristat er færdig med Loyalitet overfor Kongen, er Storbritannien ogsaa færdig med alle tilsvarende Forpligtelser. Det vil ikke betyde noget for England, at 90 pCt. af Irlands Udførsel afhænger af Markedet i England, thi England kan let skaffe sig Fødevarer fra Lande, der er forblevet loyale overfor Imperiet, suppleret med saadanne Lande som Danmark, hvis politiske Indstilling letter en økonomisk Samvirken“.

Jeg synes, det er meget glædeligt, at der fremkommer saadanne Udtalelser, der viser Forstaaelse af den Holdning, Danmark indtager; det kan formentlig ogsaa kun anspre til at fortsætte den Politik, som har vundet Anerkendelse i det store Aftagerland, og bør stærkt advare mod saadanne Letsindigheder, som nu og da anbefales, hvorved vi i høj Grad vilde fjerne os fra det Land og det Marked, der har saa stor Betydning, ikke mindst for det danske Landbrug.

Dernæst vil jeg gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Bemærkninger om sin Teori sige, at der er jo det ejendommelige ved den Teori, det ærede Medlem torfægter, at den har samme Gyldighed, naar der er Krise, som naar der ikke er Krise, naar der er en lav og faldende Krone, og naar der er en høj, eventuelt stigende Krone. Det ærede Medlem har altid det samme Mittel — somme Tider kalder han det Nedskæring, somme Tider kalder han det Tilpasning, men det betyder det samme. Da vi i 1927—28 efter det ærede Medlems Erklæring i Dag ingen Krise havde, anbefalede og gennemførte det ærede Medlem som Regeringschef en voldsom Nedskæring, og nu, da der er Krise, møder det ærede Medlem igen og siger: Nu skal vi have en Omgang til af samme Slags som den Gang, vi ikke havde Krise. Det maa være en ejendommelig harmonika-agtig